

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z wniosku Skarbu Państwa - Prezydenta W.
przy uczestnictwie Z. S., D. S., M. B., M. K.-P., J. P., Z. P., W. P. i A. P.
o założenie księgi wieczystej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 kwietnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczek Z. S., D. S. i M. B.
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 6 marca 2013 r., sygn. akt V Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza solidarnie od uczestniczek postępowania Z. S., D. S.
i M. B. na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu
Państwa kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł z tytułu zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący opierają wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej na jej oczywistej zasadności, wskazując, że Sąd wieczystoksięgowy był zobowiązany do uwzględnienia znajdującego się w aktach sprawy orzeczenia o uzgodnieniu treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym. Stanowiska skarżących nie sposób jednak podzielić. O kognicji sądu w postępowaniu o wpis w księdze wieczystej rozstrzyga jednoznacznie art. 626 § 2 k.p.c. Zawarto w nim stwierdzenie, że w postępowaniu tym sąd ogranicza się jedynie do badania treści wniosku, treści i formy dołączonych do wniosku dokumentów oraz treści księgi wieczystej. Wszelkie spory między stronami powinny być zaś rozstrzygane na drodze procesu cywilnego, czyli przede wszystkim w postępowaniu, o którym mowa w art. 10 u.k.w.h. Nie ulega wątpliwości, w świetle ustaleń obu Sądów *meriti*, że wnioskodawca w postępowaniu przedłożył prawidłowo skonstruowany wniosek o wpis oraz prawomocne orzeczenie Sądu stwierdzające nabycie własności przez zasiedzenie, które uzasadniały dokonanie wpisu zgodnego z wnioskiem. Kwestionowanie materialnoprawnej podstawy wpisu, czyli zdarzenia, które zostało stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu nie może mieć miejsca w postępowaniu wieczystoksięgowym.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 520 § 2 w zw. z art. 13 § 2, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

[aw]